

DE STER VAN NEDERLAND

Zing een lied.

Zing een lied in blijde dagen
Als Uw pad in zonlicht baadt,
Weet, dat wie zijn hart laat zingen
Zich onthoude van het kwaad.

Zing een lied, gij diepbedroefden
Stil, heel zacht, van binnen uit,
Al Uw woorden zijn verstaanbaar
Ook al klinkt het niet zoo luid.

Zing een lied gezond' en zieken,
Zwakken, sterken naar den geest,
Een oprecht gezang is Gode
Welgevallig steeds geweest.

Zing een lied in ootmoed samen
Waar Gods kin'ren zijn vergaard,
Laat Uw stem in zang verklinken,
Naar Hem stijgen, op van d' Aard.

Zing een lied tot danken, bidden
En ter eere van Zijn naam,
Zingen doet ons beter leven
En is Gode aangenaam.

Jébé

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

46e Jaargang

No. 2

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

Redactie: A. D. JONGKEES - T. C. HARTMAN-SPAANS

Zijt dan niet bezorgd tegen den morgen, want de morgen zal voor het zijne zorgen; elke dag heeft genoeg aan zijn zelfs kwaad. Matth. 6: 34.

INHOUD

ZING EEN LIED.	17
DE GEINSPIREERDE HERZIENING VAN DEN BIJBEL	
<i>door Sidney B. Sperry en Merrill Y. van Wagoner</i>	19
ZOUT, LICHT EN ZUURDEESEM	22
<i>door Frank I. Kooyman</i>	
VAN DE REDACTIE:	
LIEFDE?.	24
DE ZEVEN BEWERINGEN VAN HET BOEK VAN MORMON	
<i>door John A. Widtsoe en Franklin S. Harris Jr.</i>	26
VAN ZION.	31
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	32

Zaekt

gij een CADEAU voor uw familie of vrienden,

Geef

dan een ZANG- of STANDAARDBOEK van de Kerk.

»De Ster« van 1940

IS WEER COMPLEET

Laat ook dit jaargang weer inbinden in linnen band met gouden letters. - Een sieraad voor uw boekenkast.

Drukkerij »Laboremus« Langebrug 107 - Leiden

Telefoon 20950

DE GEÏNSPIREERDE HERZIENING VAN DEN BIJBEL

door SIDNEY B. SPERRY en MERRIL Y. VAN WAGONER

Uit de „Improvement Era“

Vrij vertaald in het Nederlandsch door A. D. J.

DE TWAALF „kleine profeten“, zoogenaamd niet omdat hun arbeid minder belangrijk was, maar alleen omdat er minder geschriften van hen tot ons zijn gekomen, ondergingen slechts geringe wijzigingen. Hier werden maar ongeveer 18 verzen veranderd en deze veranderingen waren meerendeels niet belangrijk.

Bij de Psalmen gekomen, die de moeilijkste Hebreeuwsche teksten van den Bijbel bevatten, bracht hij op een totaal van 150 psalmen in een 46-tal eenige veranderingen aan, zoodat 153 verzen werden veranderd.

De veranderingen variëren van een volkomen herziening van den stof tot de verbetering van een enkel woord.

Een groot aantal veranderingen werden in het zevende hoofdstuk van Nehemia gemaakt, waar het getal personen, dat uit de Babylonische gevangenschap terugkeerde, in ongeveer 21 verzen werd gewijzigd.

In het Nieuwe Testament werden meer dan tweemaal zooveel verzen veranderd als in het Oude, n.l. ongeveer 1453 verzen in het eerstgenoemde tegen 693 in het laatstgenoemde Testament. Dit is misschien het gevolg van de meerdere zorg, welke aan de Hebreeuwsche geschriften is besteed in vergelijking met de lange reeks veranderingen, waaraan de manuscripten van het Nieuwe Testament hebben bloot gestaan.

De veranderingen in de vier

Evangelien betreffen 1036 verzen en 417 in Handelingen, de Brieven en de Openbaringen tezamen.

Het Evangelie van Mattheüs onderging meer veranderingen dan de drie andere tezamen, n.l. in 1071 verzen, d.w.z. dat meer dan de helft van dit Evangelie werd herzien. Het aantal wijzigingen in de drie overige bedroeg bij elkaar ongeveer even veel. Van de andere boeken van het Nieuwe Testament werden alleen de tweede en de derde brief van Johannes door den Profeet onveranderd gelaten.

Er is een kwalitatief verschil tusschen de veranderingen in het Oude Testamenten die welke in het Nieuwe werden aangebracht. Die in het O. Testament zijn voor het meerendeel toevoegingen aan teksten, die oorspronkelijk reeds leesbaar en tamelijk duidelijk waren. Iedereen echter, die de Brieven in het Nieuwe Testament heeft gelezen, zal toegeven, dat hij bij verscheidene teksten voor groote moeilijkheden kwam te staan, daar zij op vele plaatsen duister en met elkaar in tegenspraak zijn. Hier zijn de herzieningen, gelijk wij mogen verwachten, zoodanig, dat zij de onduidelijke teksten ontwarren en volkomen begrijpelijk maken.

Overzicht van de wijzigingen in de geïnspireerde herziening.

O u d e T e s t a m e n t .

De 5 Boeken van Mozes, verzen toegevoegd 200, verzen gewijzigd 249.

Profeten

de groote, verzen toegevoegd
2, verzen gewijzigd 228.

de kleine, verzen gewijzigd 18.

Overige Boeken, verzen gewijzigd 198.

Totaal Oude Testament, verzen toegevoegd 202, verzen gewijzigd 693.

Nieuwe Testament.

Evangeliën, verzen toegevoegd
76, verzen gewijzigd 1036.

Brieven, etc., verzen toegevoegd
3, verzen gewijzigd 417.

Totaal Nieuwe Testament, verzen toegevoegd 79, verzen gewijzigd 1453.

Totaal Bijbel, verzen toegevoegd
281, verzen gewijzigd 2146.

IV

De herzieningen, door den Profet Joseph Smith aangebracht, toonen aan, dat de veranderingen die de Bijbel van zijn oorsprong af tot op dezen tijd onderging, van tweeërlei soort waren. Wij zouden ze kunnen verdeelen in opzettelijke en onopzettelijke veranderingen. De laatste komen het meeste voor, doch het zijn de opzettelijke fouten, die van het meeste belang zijn.

Allereerst moet hier de nadruk worden gelegd op het feit, dat de geleerden, die op last van de Hoog-Mogende Heeren Staten-Generaal der Vereenigde Nederlanden en ingevolge besluit van de Nationale Synode te Dordrecht in den jare 1618 en 1619 den Bijbel in het Nederlandsch vertaalden, moeizamen en eerlijken arbeid hebben verricht. Een vergelijking van hun vertaling met

de manuscripten, waarover zij beschikten, toont aan, dat zij over het algemeen correct vertaalden, voor zoover zij daartoe in staat waren. Bedriegelijke veranderingen hadden trouwens reeds ver vóór hun tijd plaats gehad, daar de geleerden het er over eens zijn, dat de Hebreuwsche Boeken, zooals wij ze heden kennen, zonder verandering tot ons zijn gekomen sinds het jaar 100 n. Chr.

De onopzettelijke veranderingen sproten voort uit de onvolmaaktheid van schrijver en materiaal gedurende het proces van overschrijven en vertalen der oorspronkelijke manuscripten. Woorden en zinnen werden door den copyist vergeten of waren in het manuscript onleesbaar geworden. Het resultaat was een verkorte weergave of een zinlooze reproductie van den origineelen tekst.

Een voorbeeld van een verkorten tekst vindt men in Genesis 14 : 18. Daar staat :

En Melchizédek, koning van Salem, bracht voort brood en wijn ; en hij was een priester des allerhoogsten Gods.

In de Geïnspireerde Herziening leest men :

En Melchizédek, koning van Salem, bracht voort brood en wijn : en hij brak het brood en zegende het ; en hij zegende den wijn, en hij was cen priester des allerhoogsten Gods. G. H. Genesis 14 : 17. ¹⁾

¹⁾ G. H. beteekent verder Geïnspireerde Herziening van den Bijbel, thans gepubliceerd door de Gereorganiseerde Kerk onder den titel *Holy Scriptures*. (Heilige Schrift).

Door onbekende oorzaak zijn de woorden: *en hij brak het brood en zegende het; en hij zegende den wijn* uit den Hebreuwschen tekst weggevallen. Een voorbeeld van een zinlozen tekst vindt men in Filippensen 1 : 21 :

Want het leven is mij Christus, en het sterven is mij gewin.

Dit vers (G. H. 1 : 22) wordt door den Profeet Joseph Smith als volgt weergegeven :

Want het leven is mij het volbrengen van den wil van Christus ; en het sterven is mijn gewin.

Hier kan het veranderingsproces gemakkelijk worden nagegaan. Eenige van de oorspronkelijke woorden waren overgebleven, doch de beteekenis ervan was verloren gegaan.

Anderzijds waren de opzettelijk aangebrachte wijzigingen een gevolg van het naar eigen inzicht en willekeur veranderen van den inhoud en de beteekenis van den oorspronkelijken tekst door iemand die, in plaats van de woorden des Heeren te bewaren, zijn eigen oogmerken nastreefde. (Zie Paarl van Groote Waarde, Mozes 1 : 41). Dit werd niet alleen aan Mozes bekend gemaakt, maar ook aan Nephi, die in een visioen de veranderingen zag, welke de Bijbel zou ondergaan. Hij zag hoe het boek voortkwam uit den mond eens Joods en dat het toen „den eenvoud van het Evangelie des

Heeren bevatte, waarvan de Apostelen getuigenis gaven". Hij zag dat „vele deelen, welke eenvoudig waren en van groote waarde, weggenomen werden om de rechte wegen des Heeren te verdraaien en de oogen te verblinden en de harten te verharden van de kinderen der menschen. Daarna zag hij, dat de Bijbel naar Amerika werd gebracht, waar velen in dwaling vervielen, omdat er zoovele eenvoudige en waardevolle dingen uit weggenomen waren. Tenslotte aanschouwde hij de verschijning van het Boek van Mormon om de waarheid van den Bijbel te bevestigen. (INeghi 13 : 23-29, 38-40.)

Het is niet bekend, door wien en wanneer deze betreurenswaardige veranderingen zijn aangebracht. De oorspronkelijke manuscripten zijn alle verdwenen. Het oudste Hebreeuwsche manuscript van noemenswaardigen omvang gaat niet verder terug dan tot de tiende eeuw na Christus. Er is dus een hiaat van meer dan duizend jaren tusschen de oudste belangrijke Hebreeuwsche manuscripten en de jongste boeken van den Bijbel. Een paar fragmenten van het Nieuwe Testament dateeren uit de derde eeuw na Christus, maar men schat dat minstens 69 pct. van de nu nog bestaande manuscripten van het Grieksche Nieuwe Testament later dan de achtste eeuw n. C. zijn ontstaan.

(Wordt vervolgd).

* * *

Handel met de zonde zooals ze met u zal handelen. Verschoon ze niet, want ze zal ook u niet verschoonen ! Zij is uw moordenaar en de moordenaar der wereld. Handel daarom met de zonde zooals gij met een moordenaar handelen moet. Vernietig ze, voor ze u vernietigt ! Gij houdt niet van den dood ? Houdt dan ook niet van de oorzaak van den dood ! - Baxter.

Zout, Licht en Zuurdeesem

(Toespraakje van 4 minuten, gehouden voor het Zondagsschool-personeel van de 19de Ward te Salt Lake City, Utah).

Door FRANK I. KOOYMAN

Mijn Broeders en Zusters :

Vergun mij in mijn toespraakje — zoowel tot mijzelfen als tot u gericht — te onderstrepen dat hij of zij die Zondagsschool onderwijs geeft, in de allereerste plaats een volgeling, een discipel dient te zijn van den Meester.

In Zijn beeldspraak maakte onze Heiland gebruik van drie symbolen van Christelijk leven en karakter : zout, licht, zuurdeesem.

Elk dezer figuurlijke uitdrukkingen duidt een dynamische, invloedrijke kracht aan. Haar gebruik geeft ons te verstaan, dat de Heiland een oprecht karakter als zulk een kracht beschouwde. Het ideaal van het discipel-zijn is niet louter levensreinheid, maar macht ; niet zedelijke voortreffelijkheid alleen, maar tevens zedelijke invloed ; niet persoonlijke zaligheid, maar reddingskrachtige, reddende persoonlijkheid.

Onder stoffelijke zaken is keukenzout een werkzaam element, prikkelend, scherp, bederfwerend. Het heeft eigenschappen die niet alleen onderscheiden, maar overheerschend zijn. Het doordringt met zijn zoutigheid elke andere zelfstandigheid waarmee het in aanraking komt. Wanneer het vermengd wordt met andere stoffen, zoals eetwaren, verdwijnt het niet, evenmin blijft het verborgen, maar is integendeel altijd merkbaar, want het heele mengsel wordt *gezouten*. „Gij zijt het zout der aarde” wil dus zeggen : uw geest

moet die der andere menschen doordringen en verbeteren.”

Licht, in de stoffelijke wereld, wordt als een invloedrijke natuurkracht erkend en toch kunnen de grootste geleerden ons niet met besliste zekerheid zeggen wat licht is. Men heeft het een loutere

„Gij zijt het zout der aarde.”

trilling genoemd in de allesomringende aether. Maar wat het *uitwerkt* is wonderbaarlijk. Het kleurt de gansche plantenwereld en verleent elk afzonderlijk bloempje zijn eigen tint. Het kan nieuw leven en gezondheid brengen in plaats van ziekte en pijn. Licht *reinigt*, licht *openbaart*, licht *leidt*, licht *geeft leven*.

Misschien is het symbool van den zuurdeesem nog beteekenisvoller in zekeren zin dan dat van het zout of dat van het licht. Zuurdeeg is goed beschouwd het

toonbeeld van bederf. In haast iedere schriftuurplaats, waar het genoemd wordt, is het een zinnebeeld van iets kwaads, een symbool van bederf. „Wacht u zelve voor den zuurdeesem der Farizeeërs, welke is geveinsdheid.” „Zuivert dan den ouden zuurdeesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt.” Vreemd, niet waar, dat dit zoo vaak in ongunstigen zin genoemde bakmiddel gekozen zou worden als een symbool van het ware leven? Dit beeld van den zuurdeesem onderstreept wat de andere symbolen met minder klaarheid aanduiden: dat het element van het allergrootste gewicht in het karakter van een Christen, in het karakter van een heilige der laatste dagen is: *invloed*. Ons discipel-zijn moet dynamisch wezen, moet zijn invloed doen gelden, of het is niets. Reinheid van leven is goed, maar macht is beter. Wij moeten naar goed-zijn streven, niet om het goedzijn-zelf, maar opdat wij goed mogen *doen*: onze invloed ten goede zoo nuttig mogelijk aanwenden.

In sommige rivierbeddingen van

Californië bevinden zich ontelbare gouddeeltjes. Ze zijn glanzend, mooi en kostbaar naar het oordeel der menschen, maar hoewel ze daar eeuwenlang gelegen hebben, vermengd met het zand en het grint, hebben ze de kenmerkende eigenschappen van geen enkel zandkorreltje zelfs niet in de geringste mate veranderd. Geen atoompje van hun glans of waarde hebben ze aan dat zand afgestaan.

Welnu, onze Heiland heeft nimmer Zijn discipelen bij het goud vergeleken, hoe kostbaar het ook zij. De wereld kan zonder goud leven, maar niet zonder zout, niet zonder licht, niet zonder zuurdeesem. O, levensreinheid is goed, heiligheid van wandel is goed, niet alleen goed, maar onontbeerlijk. Zoo is kennis goed; kennis van boekenlessen, van bijbelteksten, van stichtelijke vertellingen — niet alleen goed, doch onontbeerlijk. Maar het allerbeste is die louterende en zielverheffende, die heiligende en reddingskrachtige energie die ons, Zondagsschoolpersoneel, onderscheidt als ware discipelen van den Meester.

* *

Gezamenlijke opzegging voor de maand Febr.

AVONDMAALSVERS

Dier'bre Heiland, wil ons leiden,
Door Uw heilig liefdewoord.
Tot met d'Engelen wij U prijzen,
In het schoone hemeloord.

L. en V. 59:9. En opdat gij uzelve meer onbevlekt van de wereld moogt houden, zoo zult gij op Mijnen heiligen dag naar het huis des gebeds gaan en uwe sacramenten opofferen.

Aan de Lezers!

Laat „DE STER” aan uw familie of vrienden lezen en tracht een abonnement te plaatsen.

15 JANUARI 1941

VAN DE REDACTIE

LIEFDE ?

Een nieuw gebod geef ik u, dat gij elkander lief hebt, gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander lief hebt. Joh. 13 : 34.

Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijkerwijs Ik u liefgehad heb. Joh. 15 : 12.

ALDUS SPRAK Jezus 2000 jaar geleden tot zijn discipelen. En aldus sprak Hij wederom tot Zijn discipelen van dezen tijd, zeggende :

En geloof, hoop, liefdadigheid en liefde, met een eenvoudig oog tot de heerlijkheid Gods, maakt hem voor het werk geschikt.

Herinner u van geloof, deugd, kennis, matigheid, geduld, broederlijke vriendelijkheid, godzaligheid, liefde, ootmoedigheid, naarstigheid.

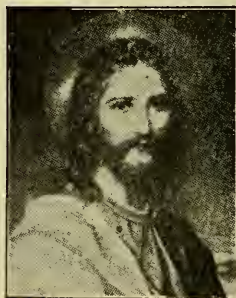
In het Boek van Mormon lezen wij :

Ziet, de Heere heeft dit verboden ; daarom heeft de Heere God een gebod gegeven, dat alle menschen liefde zouden hebben, welke is de volmaakte liefde. En als zij geen liefde zouden hebben, waren zij niets ; daarom, indien zij liefde zouden hebben, zouden zij niet toestaan, dat de arbeider in Zion zoude omkomen.

Nu, ik weet dat deze liefde welke gij voor de kinderen der menschen hebt, reine liefde is ; daarom, tenzij een mensch liefde zal hebben, kan hij die plaats welke gij bereid hebt in de woningen uws Vaders, niet beërven.

Dit laatste is volkomen in over-

eenstemming met wat Paulus schreef aan de discipelen te Rome : „Liefde is de vervulling der wet.” Rom. 13 : 10. Met andere woorden : Waar geen liefde is, wordt de wet overtreden. Wetsovertreders hebben geen toegang tot

„Leer van Mij, dat Ik nederig ben en zachtmoedig van hart.”

het allerhoogste koninkrijk. Niet alleen dat zij daar niet *mogen* leven, zij zouden het ook niet *kunnen*, wijl zij niet in staat zijn de daar heerschende wetten te onderhouden

In de oude openbaringen, zowel als in die van dezen tijd, wordt dus sterk den nadruk gelegd op het betoonen van Liefde (met een groote L !). Het is echter deze eigenschap van het gemoed, die helaas in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen in Nederland niet sterk vertegenwoordigd is. Het Hoofdbestuur zou daarover een boekje kunnen opendoen. Het Hoofdbestuur doet dat natuurlijk niet, maar wel is dit Redactiestukje bedoeld als een ernstige waarschuwing aan het adres van hen, die door hun liefdeloosheid, welke zich in allerlei vormen en gedaanten openbaart, de rust, den vrede en vooral de in onze Kerk zoo onmisbare eenheid, verstoren.

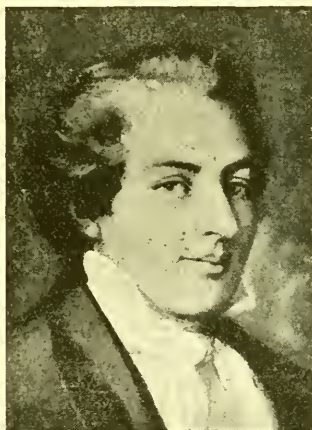
Op dit stukje is dan ook ten volle het Hollandsche spreekwoord van toepassing: „Wien de schoen past, trekke hem aan!”

Zij dan, wien dit schoentje zoo uitnemend past, weten niet wat Liefde is. Bout gesproken, maar het is zoo. En hebben ook een slecht begrip van het Evangelie. Geen besef, wat Jezus voor ons allen, dus ook voor hen, die de eenheid in Zijn Kerk door hun onverstand verbreken, deed, toen Hij zich uit vrijen, zelfstandigen, uit de opperste Liefde geboren wil aan den marteldood aan het kruishout onderwierp. Geen begrip ook hoegenaamd van dat geestelijk Licht, dat kostbaar geschenk, dat hen in staat stelde eenmaal het Evangelie en deszelfs Ontwerper, aan millioenen onbekend, als hun onfeilbaar geleide op den levensweg te aanvaarden. Door hun kortzichtige domheid stellen zij het schoonste, wat een mensch op aarde kan bezitten, aan verlies bloot en verkwanselen hun geboorterecht als burgers in Gods Koninkrijk voor nog veel minder dan een schotel linzen: voor de kortston-dige, valsche en dus noodlottige

vreugde den belediger te kwetsen. Den belediger.

Het is de vraag, of er van beledigen sprake is. Gewoonlijk is hier gekrenkte, misplaatste eigenliefde in het spel, een conflict in een samenwerking, die alleen op eigenbelang is gebaseerd.

Ach arme, weet ge dan niets beters te doen dan te schelden? Waarom toch? Hebt ge geen andere wapens tot uw beschikking? Neen? Dan hebt ge u

Bekleedt uzelfen met de banden der liefde, als met eenen mantel.

zeer slecht toegerust. Zelfs al waart gij beledigd, met opzet nog wel, dan nog hadt ge niet het recht om de orde en de eenheid te verstoren en u te gedragen als een rauwe kermisklant! Gij, Heilige der Laatste Dagen!

Met een welgemeend „Schaamt u” en een verwijzing naar Corinthe 13 (lees het geheele hoofdstuk aandachtig, als ik u raden mag), eindig ik voor dit maal deze (aan)klacht. A. D. J.

* * *

Menigeen praat het meest over datgene, waarvan hij het minste weet.

DE ZEVEN BEWERINGEN VAN HET BOEK VAN MORMON

EEN VERZAMELING VAN BEWIJZEN

door JOHN A. WIDTSOE en FRANKLIN S. HARRIS Jr.

Vertaald door J. Strietman.

VOORWOORD.

De volgende studie is een deel van een ontworpen grootere verhandeling over de bewijzen voor de waarheid van het „Mormonisme”. Het boek is in de eerste plaats bedoeld voor zendelingen en anderen die behoefte gevoelen aan korte, begrijpelijke overzichten van de verkregen bewijzen voor de waarheid van het werk, dat door den Profet Joseph Smith werd gegrondvest.

Gedurende de laatste eeuw heeft een groot aantal kundige wetenschappelijke personen ontelbare bewijzen tot steun aan de Mormoonsche beweringen bijeengebracht. Deze verslagen zijn over het geheele veld der Mormoonsche litteratuur verspreid en daardoor dikwijls onbereikbaar voor onderzoekers en verdedigers van het Evangelie, die steeds reizen en voor wie het onmogelijk is een voldoende aantal boeken mede te nemen.

Dit boek werd voorbereid in Londen, dicht bij de bibliotheek van het Britsche Museum, en daardoor was het mogelijk om iedere aanhaling te toetsen aan de origineele bronnen. Om het naslaan te vergemakkelijken, verwijzen de aanhalingen niet alleen naar de origineele bronnen, maar ook naar de meer gangbare boeken waarin aanhalingen van de origineele verwerkt zijn. De schrijvers voelen zich ten zeerste erkentelijk aan velen vrienden voor de hun betoonde hulp, speciaal den Ouderlingen Stephen L. Richards, Melvin J. Ballard en Alonzo Hinckley van de Raad der Twaalven en Dr. George H. Hansen en Dr. Sidney B. Sperry van de Brigham Young Universiteit.

* * *

INLEIDING.

1. Een bewijs voor het Mormonisme.

Het boek van Mormon werd gepubliceerd in 1830, eenige weken voor de organisatie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (6 April, 1830).

Gedurende de eeuw die daarop volgde, is het Boek herhaaldelijk nagevorsch door vriend en vijand. Honderden boeken en vlagschriften door geleerden en

ongeleerden zijn erover geschreven, doch zonder tot overeenstemming betreffende zijn oorsprong te komen, behalve hierin, dat Joseph Smith bij de samenstelling door iemand geholpen moet zijn.

Ondertusschen is de bewijsgrond voor de waarheid van de beweringen van het Boek van Mormon aanzienlijk gestegen met den vooruitgang van de mensche-

lijke kennis. Het Boek van Mormon staat nog steeds als een aangroeiend en overbluffend mysterie voor diegenen die het verslag van zijn oorsprong, zooals dit door Joseph Smith wordt weergegeven, niet aannemen. Het is heden ten dage een van de sterkste bewijzen voor de waarheid van het Mormonisme.

2. Wat het bevat.

Het Boek van Mormon is de geschiedenis van sommigen der vroegere bewoners van het Amerikaansche vasteland. Het verhaalt van drie overtochten van Azië naar Amerika, waarvan de vroegste plaats vond ten tijde van den torenbouw van Babel; de tweede en de derde juist vóór en na den val van Zedekiah, koning van Juda, plm. 600 jaar voor Christus. De geschiedenis van deze volkeren op het Amerikaansche continent, als in het Boek van Mormon vervat, is hoofdzakelijk een samenvatting van een grooter en meer omvattend verslag. Toch maakt het in aanzienlijke details veel bekend van de politieke geschiedenis en vele godsdienstige opvattingen en gebruiken van het volk dat van de drie volksverhuizingen afstamt. De geschiedenis eindigt ongeveer 400 jaar na Christus, toen door een aantal burgeroorlogen het grootste deel van het volk werd vernietigd.

3. De geschiedenis van zijn oorsprong.

Joseph Smith verklaarde, dat een hemelsche boodschapper, Moroni genaamd, aan hem verscheen in de nacht van 21 September en in den vroegen morgen

en voormiddag van 22 September 1823, en hem onder meer vertelde van het bestaan van een verzameling gouden platen begraven in een heuvel niet ver van de woning van Joseph Smith, op welke platen de geschiedenis van de vroegere bewoners van Amerika gegraveerd was door opeenvolgende geschiedschrijvers. Joseph Smith verklaarde verder, dat hij naar de plaats geleid werd, waar de platen in den heuvel Cumorah begraven waren en dat na herhaalde jaarlijksche bezoeken, die zich over een periode van vier jaar uitstrekten, hem eindelijk, op 22 September 1827, toegestaan werd om bezit van de platen te nemen met het doel om er een gedeelte van te vertalen. De vertaling werd voltooid door de „gave en macht van God”. Joseph Smith beweerde in geen geval dat hij talen kende, of dat hij de taal kende waarin het boek geschreven was. Ziehier zijn eigen woorden: „Deze verslagen waren gegraveerd op platen, die er uitzagen als goud, iedere plaat was 15 c.m. breed en 20 c.m. lang en nog niet zoo dik als gewoon tinblad. Zij waren bedekt met graveeringen in Egyptische letterteekens en tezamen in een deel gebonden als de bladen van een boek met drie ringen, die door het geheel liepen. Het boek was ongeveer 15 c.m. dik, een gedeelte ervan was verzegeld. De letterteekens op het ongezegelde gedeelte waren klein en prachtig gegraveerd. Het geheele boek vertoonde vele teekenen van oudheid in zijn samenstelling en een groote bedrevenheid in de graveerkunst.

Bij de verslagen werd een bijzonder instrument gevonden, dat de ouden „Urim en Thummum” noemden, hetwelk uit twee doorzichtige steenen bestond, in den rand van een boog gevat en vastgemaakt aan een borstplaat.

Door middel van de Urim en Thummim vertaalde ik het verslag door de gave en macht van God”. Mill. Star 19:118; Kerkgeschiedenis 4:537).

4. Het onderzoeken van zijn beweringen.

Het is duidelijk, dat de beweringen van het Boek van Mormon bevestigd moeten worden door aanwendbare en aanvaardbare toetsen. Honderdduizenden zijn na een oprechte beschouwing bekeerd tot de waarachtigheid van het Boek en de waarheid van de beweringen van den Profeet Joseph Smith ten aanzien hiervan, terwijl de vijanden gefaald hebben in hun poging om de geschiedenis van Joseph Smith in discredit te brengen.

Heden ten dage staat het Boek ten aanzien zijner oorspronkelijke beweringen sterker dan ooit te voren.

Zeven cardinale aanspraken worden gemaakt door, of liggen opgesloten in de geschiedenis en den inhoud van het Boek van Mormon. Het onderzoek van deze voornaamste beweringen bevestigt de juistheid der kleinere bewijzen van echtheid. Indien het bewijs van een van deze beweringen overtuigend is, wordt de waarschijnlijkheid dat de anderen waar zijn in hooge mate vergroot. De samenvatting van bewijzen in dit boekje wordt beperkt tot een beschouwing van

deze zeven hoofd-beweringen:

1. Het Boek had een goddelijken oorsprong.

2. Het Boek was geschreven op gouden platen in Nieuw-Egyptisch, door opeenvolgende geschiedschrijvers.

3. Er was een dichtbevolkte Amerikaansche beschaving in de oudheid.

4. De Amerikaansche inboorlingen zijn ten deele van Hebreuwsche afkomst.

5. Jezus de Christus bezocht het Amerikaansche vasteland.

6. De inhoud van het Boek is geïnspireerd.

7. Het Boek biedt een vaste toets voor zijn echtheid.

5. Overeenkomst met Bijbelsche voorspellingen.

Het behoorde Bijbelgeleerden niet te verwonderen indien er andere schriftgedeelten werden geopenbaard, want de verloren boeken, die in den Bijbel genoemd worden, zijn dikwijls door hen besproken. Evenmin kan het werkelijk verwondering wekken, dat openbaringen, zooals die in den Bijbel zijn vervat, ook aan andere volken dan die van Israël zouden zijn gegeven.

Inderdaad, de voorspellingen en aanhalingen in den Bijbel, schijnen er duidelijk op te wijzen, dat er andere boeken verwacht kunnen worden. Zie de volgende voorbeelden:

„En ik zag eenen anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie, om te verkondigen den genen, die op de

aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk". (Op. 14:6). Men kan wel zeggen dat dit in vervulling is gegaan toen de Engel Moroni het Boek van Mormon openbaarde, gevolgd door de stichting der Kerk, met de herstelling van de autoriteit en de inzettingen van het ware Evangelie.

„De waarheid zal uit de aarde spruiten, en gerechtigheid zal van den hemel nederzien" (Psalm 85:11). Dit schijnt te doelen op een gebeurtenis zooals het opgraven van het Boek van Mormon uit den heuvel Cumorah.

„Wijders geschiedde des Heeren woord tot mij, zeggende: Gij nu, menschenkind! neem u een hout en schrijf daarop: Voor Juda, en voor de kinderen Israëls, zijne metgezellen; en neem een ander hout, en schrijf daarop: Voor Jozef, het hout van Efraïm, en van het gansche huis Israëls, zijne metgezellen. Doe gij ze dan naderen, het een tot het ander, tot een eenig hout; en zij zullen één worden in uwe hand." (Ezechiël 37:15-17). Het verslag van het hout van Juda is de Bijbel, en het verslag van het hout van Efraïm is het Boek van Mormon. Zij zijn nu één in de handen van de herstellende Kerk.

„Daarom is ulieden alle gezicht geworden als de woorden van een verzegeld boek, hetwelk men geeft aan eenen die lezen kan, zeggende: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet, want het is verzegeld. Of men geeft het boek aan eenen, die niet lezen kan, zeggende: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet lezen." (Jesaja 29:11-12). Enkele letterteekens

van het Boek van Mormon werden aan professor Charles Anthon gebracht, een geleerde, beroemd om zijn taalkundige be-gaafdheden. Hij verzocht Martin Harris, die hem de letterteekens toonde, hem de platen te brengen waarvan de letterteekens overgenomen waren opdat hij ze kon vertalen. Martin Harris antwoordde dat een gedeelte der platen verzegeld was. Hierop antwoordde Professor Anthon: „Ik kan geen verzegeld boek lezen", op deze wijze de profetie vervullende. (Paarl van groote Waarde, Joseph Smith, 2:63-65). Joseph Smith was geen geleerd man, toen hem de platen gegeven werden. Zulk een overeenstemming met Bijbelsche voor-spellingen is zeker een sterk bewijs voor de waarheid van het Boek van Mormon.

6. De getuigenis van het Boek van Mormon.

Het Boek is een andere getuige voor Jezus Christus. Dit blijkt het geheele Boek door, van de titelpagina tot de laatste bladzijde. Inderdaad, zijn boodschap behelst het plan voor het geluk der menschheid, waarin Jezus Christus de centrale figuur is. In dit tijdsbestek, evenals in vroegere jaren heeft men behoefte aan nieuwe, toegevoegde getuigen voor Christus. Zij, die het Boek in goeden geest lezen, zullen vernieuwde verzekering ontvangen van den goddelijken aard en zending van Jezus van Nazareth.

De verschijning van het Boek was eveneens een getuigenis aan de geheele wereld dat God zijn kinderen overal indachtig is.

De Heere zeide dat Hij „andere

schapen” (Joh. 10 : 16) had, waarheen hij moest gaan. De bevolking van Amerika, afstammelingen van het uitverkoren volk, waren onder deze „andere schapen”.

's Heeren wijze van handelen met de menschheid is veel duidelijker geworden door de verschijning en door den inhoud van het Boek van Mormon.

Bovendien dient het Boek als een machtige getuigenis voor de waarheid van het Mornisme. Gekomen uit de aarde, door

wonderbaarlijke middelen, vereischt het een verstandelijk en krachtig geloof om het aan te nemen; en daar de bewijzen van zijn beweringen toenemen, wordt het een steeds groeiend bewijs voor de waarheid van de geheele organisatie, door Joseph, den Profeet, als instrument in de hand des Heeren opgericht. Het geloof is sterker en redelijker gemaakt door het bezit van het Boek van Mormon.

Eerste bewering : Het Boek van Mormon had een wonderbaarlijken oorsprong.

„Terwijl ik aldus God aanroepende was, ontdekte ik dat er een licht in mijne kamer verscheen, hetwelk vermeerderde totdat de kamer lichter was geworden, dan op den middag het geval is; toen onmiddellijk een persoon naast mijn bed verscheen, in de lucht staande, want zijne voeten raakten den vloer niet.

„... Hij zeide dat er een boek geborgen was, geschreven op gouden platen, dat een verslag gaf van de vroegere bewoners van dit vasteland, en van waar zij waren voortgekomen. Hij zeide ook, dat de volheid van het eeuwig Evangelie in hetzelfde vevat was, zooals dit door den Zaligmaker aan de vroegere bewoners was overgegeven;

Hij zeide verder, dat er twee steenen, in zilveren bogen, met de platen verborgen waren, en deze steenen, aan eene borstplaat bevestigd, vormden wat genoemd wordt de Urim en Thummim; en personen, die in het bezit waren dezer steenen en die deze

gebruikten, waren in oude of vroegere tijden „zieners”; en dat God hen bereid had voor de vertaling van het boek.

„... Nabij het dorp Manchester, Ontario County, New-York, staat een heuvel van aanzienlijke grootte, en de hoogste van allen in den omtrek. Aan de westzijde van dezen heuvel, niet ver van de kruin, onder een steen van aanmerkelijke grootte, lagen de platen verborgen in een steenen kist. Deze steen was dik en vanaf het midden der bovenste zijde naar de kanten afgerond en dunner aan de zijden, zoodat het middelste gedeelte ervan boven den grond zichtbaar was, maar de zijden waren met aarde bedekt.

„... Op het einde van ieder jaar ging ik overeenkomstig het gebod dat ik ontvangen had, en vond elken keer denzelfden boodschapper aldaar, en ontving bij ieder onzer samenkomsten onderrecht en inlichtingen van hem, met betrekking tot hetgeen de Heere zou gaan doen, en hoe en op

welke manier Zijn koninkrijk in de laatste dagen bestuurd zou worden.

„ Ten laatste was de tijd aangebroken voor het verkrijgen van de platen, Urim en Thummim en de borstplaat. Op den tweentwintigsten dag van September achttienhonderd-zeven-en-twintig, was ik als naar gewoonte op het einde van een ander jaar, naar de plaats gegaan, alwaar zij verborgen waren, en toen gaf dezelfde hemelsche boodschapper hen aan mij over met dezen opdracht, dat ik daarvoor verantwoordelijk zou zijn; dat, indien ik hen door mijne zorgeloosheid zou verliezen, of door eenige nalatigheid van mij, ik afgesneden zoude worden; maar indien ik al mijne krachten zou

inspannen om hen te bewaren, totdat hij, de boodschapper, dezelfde zou terugvragen, dan zouden zij beschermd worden.

„ Door deze tijdige hulp was ik in staat de plaats mijner bestemming in Pennsylvania te bereiken; en onmiddellijk na mijne aankomst aldaar, begon ik de karakters van de platen over te schrijven. Ik schreef een groot aantal derzelve over, en door middel van de Urim en Thummim vertaalde ik eenige van, hetgeen ik deed gedurende den tijd tusschen mijne aankomst ten huize van den vader mijner vrouw, in de maand December, en de daarop volgende maand Februari. (Paarl 2 : 30, 34, 35, 51, 54, 59, 62.)

(Wordt vervolgd).

* * *

Van Zion.

Salt Lake City, Utah, 6 Dec. 1940.

Dierbare Broeders en Zusters,

Als de Kerstklokken luiden en ons wederom de geboorte van onzen Heiland verkondigen, gaan onze gedachten en onze liefde naar U, onze medewerkers uit.

Wij zijn vereenigd in dit O.O.V.-werk, wij hebben dezelfde verlangens en hoop, en dezelfde gebeden voor de welvaart van onze jeugd. Ons voortdurend streven is, hen te leiden op de paden van eer en recht. Voor Uw toegewijd werken onzen hartelijksten dank. Wij stellen voornamelijk op prijs Uw vertrouwen in het Evangelie, en het leven dat U, hiermee overeenstemmend, leidt.

Wij bidden, dat ondanks de zorgvolle tijden, de Kersttijd voor U en de Uwen een rijke mate van vreugde zal brengen en het Nieuwe jaar voor U in mag gaan met vernieuwde hoop en goede opgeruimdheid.

Geheel de Uwe,

w.g. : Lucy G. Cannon,	George L. Morris
Helen S. Williams,	Jos. J. Cannon,
Verna W. Goddard,	Busten K. Farnsworth
Clarissa A. Busley,	Oscar A. Dirkham

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Inzegening

Te Den Haag werd door Ouderling E. Heining den 8en December ingezegend Robert Daniel, zoon van Hendrik David Mieremet en Egbertha Kapteijn.

Overleden

Op 21 November 1940 overleed te Haarlem in den ouderdom van 77 jaar, Br. Gerhard Verbruggen. Hij werd op 13 Juli 1863 te Deventer

geboren; gedoopt op 17 Januari 1910 door J. Platt en bevestigd door Jos. Bennion.

Aangesteld.

Op Zondag 15 December 1940 werd een nieuw O.O.V.-bestuur voor de gemeente Den Haag aangesteld. Dit nieuwe bestuur is als volgt:

M. C. A. M. Meijssen, President.

J. J. Claus, 1e raadgever.

A. v. d. Beek, 2e raadgever.

J. v. d. Meijde, Secretaris.

* * *

Zingende stemmen.

Zachte stemmen zingen door het leven,
Stroomend over aller harten grond,
Doch de droomen die zij ruischend weven,
Doch de beelden die zij wekken, zweven
Zelde' omhoog uit een zingenden mond.

In de onverzadelijke vlagen
Van het leven gaat hun lied te loor,
En bezij de paden, waar wij jagen,
Naar den bodem onzer luide dagen,
Neigt maar zelden een aandachtig oor.

Maar op 's harten grond murmlen de beken,
Waar een ongeweten licht in speelt,
Waar de stemmen van dit leven breken,
Doch waar nieuwgeboren stemmen spreken
Rondom menig stil verzonken beeld.

En de beken aller harten glijden
Samen tot één fonkelenden stroom,
Stroom van schoonheid onder 's levens lijden,
Aller stemmen dragend naar dien wijden
Zee-gelijken en oneind'gen droom.

Luisterend, met donker zachte oogen,
Staan wie dichters heeten aan dien vliet:
Droomend over menig beeld gebogen,
Zingen zij, als 't ruischend riet bewogen —
Zingen zij uw vliedend levenslied.

Adama van Scheltema.